



பாவிதளின் பரிதானி: பவுலின் அற்புத கிருபையின் சாட்சி

1 தீமோத்தேயு 1:12-14

1 தீமோத்தேயு 1:12-17, என்னைப் பலப்படுத்துகிற நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து என்னை உண்மையுள்ளவனென்றெண்ணி, இந்த ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தினபடியால், அவரை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். 13. முன்னே நான் தூஷிக்கிறவனும், துன்பப்படுத்துகிறவனும், கொடுமை செய்கிறவனுமாயிருந்தேன்; அப்படியிருந்தும், நான் அறியாமல் அவிசுவாசத்தினாலே அப்படிச் செய்தபடியினால் இரக்கம்பெற்றேன். 14. நம்முடைய கர்த்தரின் கிருபை கிறிஸ்து இயேசுவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தோடும் அன்போடுங்கூட என்னிடத்தில் பரிபூரணமாய்ப் பெருகிற்று. 15. பாவிதளை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார் என்கிற வார்த்தை



உண்மையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமுமானது; அவர்களில் பிரதான பாவி நான். 16. அப்படியிருந்தும், நித்திய ஜீவனை அடையும்படி இனிமேல் இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருப்பவர்களுக்குத் திருஷ்டாந்தம் உண்டாகும்பொருட்டுப் பிரதான பாவியாகிய என்னிடத்தில் அவர் எல்லா நீடிய பொறுமையையும் காண்பிக்கும்படிக்கு இரக்கம் பெற்றேன். 17. நித்தியமும் அழிவில்லாமையும் அதரிசனமுமுள்ள ராஜனுமாய், தாம் ஒருவரே ஞானமுள்ள தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு, கனமும் மகிமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென்.

அறிமுகம்: உபதேசம் வாழ்க்கை சரிதமாகும்போது

சுவிசேஷத்திற்கான மிக வல்லமையான போதகவியல் ஆதாரம் ஒரு தத்துவீக நியாயமோ அல்லது ஒரு சரித்திர ஆதாரமோ அல்ல. அது ஒரு வாழ்க்கையே!



பவுல் **வ1-11**-ல் உள்ள உபதேச போதனையிலிருந்து **வ12-17**-ல் உள்ள தன்னுடைய சொந்த சாட்சிக்கு மாறும்போது, அவர் உபதேசத்தை உணர்ச்சிக்காக விட்டுவிடவில்லை, மாறாக உபதேசத்தையே நிரூபிக்கிறார்.

எண்ணிக்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மிகக் கொடிய பாவியின் மேல் சுவிசேஷம் வந்திறங்கி அவனை முழுவதுமாக மாற்றும்போது அது எப்படி இருக்கும் என்பதை தீமோத்தேயுவுக்கும், எபேசு திருச்சபைக்கும், அதற்குப் பின் வரும் ஒவ்வொரு சந்ததிக்கும் அவர் காண்பிக்கிறார்.

இந்த ஆறு வசனங்களிலுள்ள பவுலின் சாட்சி, முழு புதிய உடன்படிக்கையிலும் உபதேச ரீதியாக மிகவும் செழுமையான சுயசரிதைப் பகுதிகளில் ஒன்றாகும்.

அதில் பின்வரும் உபதேசங்கள் அடங்கியுள்ளன:

- தெரிந்துகொள்ளுதல்,
- அழைப்பு,
- கிருபை,
- இரக்கம், மற்றும்
- மகிமைப்படுத்துதல்.



அது சுவிசேஷத்தின் தர்க்கத்தை நிரூபிக்கிறது. மிகவும் வியத்தகு பாவியின் மிகவும் வியத்தகு மாற்றமே, தேவகிருபையின் வல்லமைக்கான மிகவும் வியத்தகு சாட்சியாக மாறுகிறது.

பவுல் சுவிசேஷத்தை வெறுமனே பிரசங்கிக்கவில்லை, அவரே சுவிசேஷமாக இருந்தார், அதன் மாற்றும் வல்லமைக்கு நடமாடும், சுவாசிக்கும் ஆதாரமாக இருந்தார்.

தன்னம்பிக்கையில் கவர்ச்சிகரமாகவும், உபதேசத்தில் விரிவாகவும் இருந்தும், குணாதிசயத்தில் வெறுமையாக இருந்த கள்ள போதகர்களால் சூழப்பட்டிருந்த தீமோத்தேயுவுக்கு, ஊழியத்தில் இறுதியில் முக்கியமானது எந்த தகுதி என்பதை பவுலின் சாட்சி சுட்டிக்காட்டியது:

- கல்வியறிவு அல்ல,
- சொல்வளம் அல்ல,
- சமூக அந்தஸ்து அல்ல,

மாறாக, ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கையில் தேவனுடைய மாற்றும் கிரியையே.



கிருபையினால் உண்மையாக இரட்சிக்கப்பட்ட ஒரு நபரை, மதத்தை வெறுமனே நடிக்கிறவர்களால் பின்பற்ற முடியாது.

I. நன்றியுணர்வு: ஊழியத்தின் அஸ்திபாரம்.

A. நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்கு நான் ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்

அவரை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்.

பவுல் தன் சாட்சியை மனந்திரும்புதல் அனுபவத்துடன் அல்ல, நன்றியுணர்வுடன் தொடங்குகிறார். அந்த நன்றியுணர்வு, பொதுவாக தேவனிடமோ அல்லது திருச்சபையிடமோ அல்ல, குறிப்பாக நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவை நோக்கியே செலுத்தப்படுகிறது.

இது முக்கியமானது. பவுல் தமஸ்குவின் வழி அனுபவத்திற்கோ அல்லது அரேபியாவில் உருவாக்கப்பட்ட வருடங்களுக்கோ நன்றி செலுத்தவில்லை.

அவர் ஒரு ஆளுமைக்கு நன்றி செலுத்துகிறார்.



அவருடைய நன்றியுணர்வு உறவுசார்ந்தது, சுருக்கமானதல்ல.

இது உண்மையாக இரட்சிக்கப்பட்ட ஒரு நபரின் சிறப்பியல்பான மனநிலையாகும்.

அவர்கள் தேவன் செய்ததை வெறுமனே பாராட்டவில்லை. அதைச் செய்த தேவனையே அவர்கள் நேசிக்கிறார்கள்.

அவர்கள் மன்னிப்புக்காக மட்டும் நன்றியுள்ளவர்கள் அல்ல, மன்னிக்கிறவருக்கே நன்றியுள்ளவர்கள்.

செயல்பாட்டு மதத்திற்கும் உண்மையான கிறிஸ்தவத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை, உங்கள் ஸ்தோத்திரம் தேவனையே நோக்கிச் செல்கிறதா, அல்லது அவர் தரும் நன்மைகளை மட்டும் நோக்கிச் செல்கிறதா என்பதிலிருந்து பெரும்பாலும் கண்டறியலாம்.

ஏ.டி. 110-ஆம் ஆண்டளவில் ரோமில் மரணசாட்சியாகும் வழியில் எழுதிய ஆதிசபை பிதாவாகிய அந்தியோகியாவின் இக்நேசியுஸ், இந்த பவுலின் நன்றியுணர்வை மறக்கமுடியாத வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தினார்.



“நான் தேவனுடைய கோதுமை. நான் தேவனுடைய சுத்தமான அப்பமாகக் காணப்படும்படி, காட்டுமிராண்டி மிருகங்களின் பற்களால் அரைக்கப்படுவேனாக.” அவர் தன் வசதியான வாழ்க்கைக்காக நன்றியுள்ளவராக இருக்கவில்லை, தன் உயிரின் விலைக்கும் கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்திருக்கும் பாக்கியத்திற்காக நன்றியுள்ளவராக இருந்தார். இதுவே பவுல் முன்மாதிரியாக காட்டும் நன்றியுணர்வு.

B. என்னைப் பலப்படுத்துகிறவர்

“என்னைப் பலப்படுத்துகிறவர்” என்ற சொற்றொடர் உபதேச ரீதியாக ஆழமான பொருளுடையது. Endunamoo என்ற வினைச்சொல் வல்லமையை உட்செலுத்துதல், ஒரு வெளிப்புற மூலத்திலிருந்து பலத்தை அளித்தல் என்பதைக் குறிக்கிறது. என்னைப் பலப்படுத்துகிற

இது தன்னம்பிக்கையோ அல்லது இயற்கையான திறமையோ அல்ல, மாறாக இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் அதிசயமான பலப்படுத்துதலாகும்.



பவுல் அதே சொல்லை **பிலிப்பியர் 4:13**-ல்
பயன்படுத்துகிறார், “என்னைப்
பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே
எல்லாவற்றையுஞ் செய்ய எனக்குப்
பெலனுண்டு.”

ஊழியத்திற்கான வல்லமை ஒருபோதும்
உள்ளூரமாக உருவாக்கப்படுவதில்லை, அது
எப்போதும் கிறிஸ்துவிடமிருந்தே
பெறப்படுகிறது.

இது இரண்டு பொதுவான தவறுகளுக்கான
ஆழமான திருத்தமாகும்.

முதலாவது சுயதிறமையின் தவறு: தன் சொந்த
பலத்திலிருந்தும், தன் சொந்த
கவர்ச்சியிலிருந்தும், தன் சொந்த
அறிவுத்திறனிலிருந்தும் ஊழியம் செய்யும்
ஊழியக்காரன். அவன் இறுதியில்
தீர்ந்துபோவான், ஏனெனில் மனித வளங்கள்
எல்லையுள்ளவை.

இரண்டாவது தவறு, முற்றிலும் ஊழியம் செய்ய
மறுக்கும் தவறான தாழ்மை. “என்னால்
முடியாது. நான் இதைச் செய்ய முடியாது.”
இதற்கு பவுல் பதிலளிக்கிறார், “நிச்சயமாக
உங்களால் மட்டும் இதைச் செய்ய முடியாது.



ஆனால் கிறிஸ்து பலப்படுத்துகிறார். அந்த பலப்படுத்துதல் போதுமானது.”

ஜான் நியூட்டன் இந்த சத்தியத்தை தன் சிறப்பியல்பான நுண்ணறிவுடன் வெளிப்படுத்தினார்: “நான் இருக்க வேண்டியவனாக இல்லை. நான் இருக்க விரும்புகிறவனாக இல்லை. நான் நம்பியிருக்கிறவனாக இல்லை. ஆனால் நான் முன்பு இருந்தவனாக இல்லை. தேவனுடைய கிருபையினால், நான் இருக்கிறபடியே இருக்கிறேன்.”

இதுவே பலப்படுத்தப்பட்ட ஊழியக்காரனின் சாட்சி—மாற்றப்பட்டவன், வல்லமை பெற்றவன், ஊழியத்திற்கான ஒவ்வொரு தகுதியும் கிருபையின் வரம் என்பதை ஆழமாக உணர்ந்தவன்.



II. கணக்கிடுதல்: உண்மையுள்ளவனென்று எண்ணப்பட்டது.

A. என்னை உண்மையுள்ளவனென்று எண்ணினார்

என்னை

உண்மையுள்ளவனென்றெண்ணி,

“என்னை உண்மையுள்ளவனென்று
எண்ணினார்” என்ற சொற்றொடர், தேவன்
பவுலின் இயற்கையான
உண்மைத்தன்மையைப் பார்த்து அதற்கு
ஊழியத்தை வெகுமதியாக அளித்தார்
என்பதைக் குறிக்கவில்லை.

Hegeomai என்ற சொல் கணக்கிடுதல், கருதுதல்,
மதிப்பிட்டு அறிவித்தல் என்பதைக் குறிக்கிறது.
இது சுமத்தப்பட்ட உண்மைத்தன்மை,
உள்ளார்ந்த உண்மைத்தன்மை அல்ல. தேவன்
பவுலை நம்பகமானவனாகக் கண்டதால்
அவனுக்கு ஊழியத்தை ஒப்படைக்கவில்லை.

விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு நீதியை எண்ணுவது
போலவே (ரோமர் 4:5), அவரை
நம்பகமானவனாக எண்ணினார்.



இது அழைப்புக்கும் ஊழியத்திற்கும் பொருந்தப்படும் கிருபையின் தர்க்கமாகும்.

நீதிமான்களாக்கப்படுதல் நீதிக்கான வெகுமதியல்ல, மாறாக அநீதியுள்ளவர்களுக்கு இலவசமாக அளிக்கப்படும் நீதியின் வரம் என்பது போலவே, ஊழியத்திற்கான அழைப்பும் ஏற்கனவே இருக்கும் உண்மைத்தன்மையை அங்கீகரிப்பதல்ல, மாறாக தங்களிடம் சொந்தமாக எதுவுமில்லாதவர்களுக்கு உண்மைத்தன்மையை அளித்தலாகும்.

தேவன் தான் சொல்வளமில்லாதவன் என்று சொன்ன மோசேயை அழைத்தார்.

யாத்திராகமம் 4:10, அப்பொழுது மோசே கர்த்தரை நோக்கி: ஆண்டவரே, இதற்கு முன்னாவது, தேவரீர் உமது அடியேனோடே பேசினதற்குப் பின்னாவது நான் வாக்குவல்லவன் அல்ல; நான் திக்குவாயும் மந்த நாவும் உள்ளவன் என்றான்.

தேவன் தன் தகப்பன் வீட்டில் மிகவும் சிறியவனாயிருந்த கிதியோனை அழைத்தார்.



நியாயாதிபதிகள் 6:15, அதற்கு அவன்: ஆ
என் ஆண்டவரே, நான் இஸ்ரவேலை
எதினாலே ரட்சிப்பேன்; இதோ,
மனாசேயில் என் குடும்பம் மிகவும்
எளியது; என் தகப்பன் வீட்டில் நான்
எல்லாரிலும் சிறியவன் என்றான்.

தேவன் தான் ஒரு சிறுபிள்ளையாக மட்டுமே
இருப்பதாகச் சொன்ன எரேமியாவை
அழைத்தார்.

எரேமியா 1:6, அப்பொழுது நான்: ஆ
கர்த்தராகிய ஆண்டவரே, இதோ, நான்
பேச அறியேன்;
சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறேன் என்றேன்.

தேவன் பாவிகளின் பிரதானியாயிருந்த பவுலை
அழைத்தார்.

ஊழியத்திற்கான தகுதி இயற்கையான
திறமையோ அல்லது ஒழுக்க வரலாறோ அல்ல.

அது தேவ அழைப்பு, தேவ பலப்படுத்துதல்,
மற்றும் தேவ எண்ணுதலே.

இது ஒரே சமயத்தில் தாழ்மைப்படுத்துவதும்,
விடுதலையளிப்பதுமாகும்.



தாழ்மைப்படுத்துவது, ஏனெனில் தன்னிடம் வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கைக்கு தகுதியுள்ளவன் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது.

விடுதலையளிப்பது, ஏனெனில் கிருபையின் தேவனால் உண்மையுள்ளவனாக எண்ணப்படுவதிலிருந்து, கடந்த கால தோல்விகளால் யாரும் தகுதி இழப்பதில்லை.

B. என்னை ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தினது

இங்கே ஊழியத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல் diakonia, அதாவது ஊழியம் செய்தல். இந்த ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தினபடியால்,

பவுல் ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டார்— திருச்சபையின் ஊழியக்காரர்களுக்கு (1 **தீமோத்தேயு 3:8-13**) பயன்படுத்தப்படும் அதே சொல்.

இந்த சொல் ஊழிய பதவிகளுக்கு நாம் சில நேரங்களில் இணைக்கும் கௌரவம் மற்றும் அந்தஸ்தின் அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அது ஊழியம் செய்தல், பந்தியில் பணிவிடை செய்தல், மற்றவர்களின்



நடைமுறை தேவைகளை கவனித்தல்
என்பதைக் குறிக்கிறது.

முன்பு தலைமை துன்பப்படுத்துகிறவனாக
இருந்த பவுல், தேவனால் ஊழியத்திற்கு
ஏற்படுத்தப்பட்டார்—பிரபலத்திற்கு
உயர்த்தப்படவில்லை, ஊழியம் செய்ய
நியமிக்கப்பட்டார்.

இது தலைமைத்துவத்தை அந்தஸ்தாகவும்,
ஊழியத்தை கீழ்நிலைப் பாத்திரமாகவும்
கருதும் ஒவ்வொரு ஊழிய பண்பாட்டிற்குமான
திருத்தமாகும். புதிய உடன்படிக்கையில்,
மிகப்பெரிய தலைவர்கள் யாரென்றால்,
அதிகமாக ஊழியம் செய்கிறவர்களே.

இயேசு தாமே இந்த முரணுறையை
வெளிப்படுத்தினார்.

பிலிப்பியர் 2:5-8, கிறிஸ்து
இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களிலும்
இருக்கக்கடவது; 6. அவர் தேவனுடைய
ரூபமாயிருந்தும், தேவனுக்குச்
சமமாயிருப்பதைக் கொள்ளையாடின
பொருளாக எண்ணாமல், 7.
தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கி,
அடிமையின் ரூபமெடுத்து, மனுஷர்



சாயலானார். 8. அவர் மனுஷரூபமாய்க்
காணப்பட்டு, மரணபரியந்தம், அதாவது
சிலுவையின் மரணபரியந்தமும்
கீழ்ப்படிந்தவராகி, தம்மைத்தாமே
தாழ்த்தினார்.

உண்மைத்தன்மையின் எண்ணுதல் ஒரு
சிங்காசனத்திற்கு அல்ல, ஒரு துண்டுக்கே
வழிநடத்துகிறது.

III. அறிக்கை: தூஷிக்கிறவன், துன்பப்படுத்துகிறவன், கொடுமை செய்கிறவன்

A. சுய வெளிப்பாட்டின் மூன்று வார்த்தைகள்

முன்னே நான் தூஷிக்கிறவனும்,
துன்பப்படுத்துகிறவனும், கொடுமை
செய்கிறவனுமாயிருந்தேன்;

பவுல் தன் மனந்திரும்பதலுக்கு முந்தின
தன்னைக் கவனமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
மூன்று வார்த்தைகளால் குறிப்பிடுகிறார்:

- தூஷிக்கிறவன்,
- துன்பப்படுத்துகிறவன், மற்றும்



- கொடுமை செய்கிறவன்.

ஒவ்வொரு வார்த்தையும் கண்டனத்திற்குரியது, ஆனால் அவை ஒன்றுசேர்ந்து ஆவிக்குரிய, உடல்சார்ந்த, மற்றும் மனநிலைசார்ந்த மட்டங்களில் மிக உயர்ந்த அளவிலான விரிவான ஒழுக்கக் கேட்டின் சித்திரத்தை உருவாக்குகின்றன.

தூஷிக்கிறவன்: அவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்திற்கு எதிராகப் பேசி, சித்திரவதையின் கீழ் விசுவாசிகளைத் தூஷிக்கும்படி வலியுறுத்தினார்.

அப்போஸ்தலருடைய நடப்புகள் 26:11, சகல ஜெபஆலயங்களிலும் நான் அவர்களை அநேகந்தரம் தண்டித்து, தேவதூஷணஞ் சொல்லக் கட்டாயப்படுத்தினேன்; அவர்கள்பேரில் மூர்க்கவெறி கொண்டவனாய் அந்நியபட்டணங்கள் வரைக்கும் அவர்களைத் துன்பப்படுத்தினேன்.

யூத உலகில், தூஷணம் மிகக் கடுமையான மத குற்றமாக இருந்தது, மரண தண்டனைக்குரியது (இயேசுவை சிலுவைக்கு அனுப்பிய அதே



குற்றச்சாட்டு). வைராக்கியமுள்ள பரிசேயனான பவுல், தேவனுடைய சொந்த குமாரனுக்கு எதிராக தூஷணத்தைப் பயன்படுத்தினார். இது அறியாமையான மதமில்லாத்தன்மையல்ல, இது தெரிந்திருந்தும் செய்த வேண்டுமென்றே மேசியாவுக்கு எதிரான மீறலாகும்.

துன்பப்படுத்துகிறவன்: அவர் கிறிஸ்தவர்களை முறையாக வேட்டையாடி, அவர்கள் வீடுகளுக்குள் நுழைந்து, அவர்களை நீதிமன்றங்களுக்கு முன் இழுத்துச் சென்று, சிறையில் அடைத்து, அவர்களின் மரணத்திற்கு சம்மதித்தார்.

**அப்போஸ்தலருடைய நடப்புகள் 8:3,
சவுல் வீடுகள்தோறும் நுழைந்து,
புருஷரையும் ஸ்திரீகளையும்
இழுத்துக்கொண்டுபோய், காவலில்
போடுவித்து, சபையைப்
பாழாக்கிக்கொண்டிருந்தான்.**

பவுல் அதைப் பாழாக்கினார்—இரையைத் தாக்கும் ஒரு மிருகம் போல.

முதல் கிறிஸ்தவ மரணசாட்சியான ஸ்தேவான் கல்லெறியப்படும்போது, சவுல் ஒப்புதலுடன்



நின்று, கொலைசெய்வோரின் மேலாடைகளை ஏற்றுக்கொண்டு பிடித்திருந்தான்.

அப்போஸ்தலருடைய நடப்புகள் 7:58-8:1, அவனை நகரத்துக்குப் புறம்பே தள்ளி அவனைக் கல்லெறிந்தார்கள். சாட்சிக்காரர் தங்கள் வஸ்திரங்களைக் கழற்றி, சவுல் என்னப்பட்ட ஒரு வாலிபனுடைய பாதத்தினருகே வைத்தார்கள். 59. அப்பொழுது: கர்த்தராகிய இயேசுவே, என் ஆவியை ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று ஸ்தேவான் தொழுது கொள்ளுகையில், அவனைக் கல்லெறிந்தார்கள். 60. அவனோ முழங்காற்படியிட்டு: ஆண்டவரே, இவர்கள்மேல் இந்தப் பாவத்தைச் சுமத்தாதிரும் என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுச் சொன்னான். இப்படிச் சொல்லி, நித்திரையடைந்தான். அவனைக் கொலைசெய்கிறதற்குச் சவுலும் சம்மதித்திருந்தான். அக்காலத்திலே எருசலேமிலுள்ள சபைக்கு மிகுந்த துன்பம் உண்டாயிற்று. அப்போஸ்தலர்



தவிர, மற்ற யாவரும் யூதேயா சமாரியா தேசங்களில் சிதறப்பட்டுப்போனார்கள்.

கொடுமை செய்கிறவன்: இந்த கிரேக்க சொல் வெறும் ஆணவத்தை விட அதிகமாகக் குறிக்கிறது. குற்றவாளியின் மகிழ்ச்சிக்காக பாதிக்கப்பட்டவர்களை அவமானப்படுத்தும் இழிவான வன்முறையைக் குறிக்கிறது.

பவுல் வெறுமனே தவறாக இருக்கவில்லை, தவறாக இருப்பதில் பெருமிதம் கொண்டவராகவும் இருந்தார்.

பவுல் வெறுமனே வன்முறையாளராக இருக்கவில்லை, வன்முறை தனக்குத் தந்த வல்லமையை அனுபவித்தார்.

இது மூன்று வார்த்தைகளிலும் மிகவும் அச்சுறுத்தும் ஒன்று. இது நடத்தையை மீறி அடையாளத்தின் எல்லைக்குள் சென்ற ஒரு குணாதிசய சிதைவைப் பற்றி பேசுகிறது.

B. பவுல் ஏன் இதைப் பகிரங்கமாக அறிக்கிறார்?

பவுல் தன் கடந்த காலத்தின் இந்த சித்திரத்தை வியப்பூட்டும் விளைவுக்காக பகிரவில்லை. தீமோத்தேயுவும், எபேசு சபையும் கிருபையின்



கணக்கீட்டைப் புரிந்துகொள்ள
வேண்டியிருந்ததால் அவர் அதைப் பகிர்ந்தார்.

பெறப்பட்ட கிருபையின் அளவு,
ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட குற்றத்தின் அளவுக்கு
விகிதாசாரமானது.

தன் பாவத்தைக் குறைத்துக் காணும் ஒருவன்,
ஒரு சிறிய சுவிசேஷத்தைப் பெற்று, ஒரு சிறிய
சாட்சியைக் கொடுக்கிறான்.

தன் கலகத்தின் ஆழத்தை நேர்மையாக
எண்ணிப்பார்க்கும் ஒருவன், தேவனுடைய
மகத்தான கிருபையைப் பெற்று அதைத்
தெரிவிக்கிறான்.

இதனாலேயே பவுலின் சாட்சி அவரது
சுவிசேஷப் ஊழியத்தில் இவ்வளவு
வல்லமையுள்ள கருவியாக இருந்தது. அவர்
மிகக் கடினமான யூதனிடமும், மிகவும்
மதிக்கப்படும் பரிசேயனிடமும்,
கிறிஸ்தவர்களை மிக வைராக்கியமாக
துன்பப்படுத்துகிறவனிடமும் சொல்ல முடியும்:
“நான் உங்களைவிட மோசமாக இருந்தேன்.
கிருபை உங்கள் கொடிய பாவத்தை விட அதிக
தூரம் சென்று சேரும் என்பதற்கு நான் வாழும்
ஆதாரமாக இருக்கிறேன்.”



அற்புதமான பாவத்தின் சாட்சி
சுயதண்டனையல்ல.

அது ஸ்தோத்திரப் பாராட்டே.

அது பக்தியில்லாதவனின் மாற்றத்தில்
வெளிக்காட்டப்படும் தேவனுடைய
மகிமையாகும்.

C. நிகழ்கால வினை: நான் பாவிகளின் பிரதானி

வ15-ல், பவுல் தன்னை பாவிகளின்
பிரதானியாக நிகழ்காலத்தில்
அடையாளப்படுத்துகிறார், கடந்த காலத்தில்
அல்ல. அவர்களில் பிரதான பாவி நான்.

ஆனால் தர்க்கம் இங்கே தொடங்குகிறது: அவர்
தன் கடந்த காலத்தை அறிக்கை
செய்கிறபோதே, நிகழ்கால அறிக்கையும்
மறைமுகமாக உள்ளது. இது முக்கியமானது.

பல கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் மனந்திரும்புதலுக்கு
முந்தின பாவத்தை பாதுகாப்பாக கடந்த
காலத்தில் இருப்பதாகப் பேசுகிறார்கள்,
இரட்சிப்பு அவர்களை இரக்கத்தின் மேல் தினசரி
சார்ந்திருத்தல் இனி தேவையில்லாத



ஆவிக்குரிய அடைவின் மட்டத்திற்கு
உயர்த்தியது போல.

பவுல் எதிர் நிலைப்பாட்டை எடுக்கிறார்: அவர்
கிறிஸ்துவுடன் நெருக்கமாக நடந்தால் நடந்த
அளவிற்கு, அவர் தன் சொந்த தகுதியீனத்தை
மிகத் தெளிவாகக் கண்டார்.

C.S. லூயிஸ் "The Voyage of the Dawn Treader" என்ற
நூலில் இந்த முரணுறையைப்
பிடித்துக்கொண்டார், அதில் யூஸ்டேஸ் என்ற
கதாபாத்திரத்தின் டிராகன் தோலின்
அடுக்குகளை ஆஸ்லான் அகற்றுகிறார்.
அகற்றப்படும் ஒவ்வொரு அடுக்கும் அதற்குக்
கீழே இன்னொரு அடுக்கை
வெளிப்படுத்துகிறது.

பரிசுத்தமாக்கும் செயல்முறை நம் பாவத்தைப்
பற்றி நம்மை குறைவாக உணரச்
செய்வதில்லை, மாறாக அதிகமாக உணரச்
செய்கிறது.

தான் கிறிஸ்தவனாக இருக்கும் காலம்
நீடிக்கும்போது குறைவாக பாவம் செய்கிறேன்
என்று கூறுகிற ஒருவன், தன்னை போதுமான
அளவு நெருக்கமாக பரிசோதித்துக்
கொள்ளவில்லை அல்லது



வளர்ச்சியடையவில்லை. பரிசுத்தத்தில் வளரும் ஒருவன் அதே நேரத்தில் தாழ்மையிலும் வளர்கிறான்.

IV. மறைபொருள்: அறியாமைக்கு அளிக்கப்பட்ட இரக்கம்

A. நான் அறியாமல் அவிசுவாசத்தினால் செய்தேன்

பவுல் ஒரு முக்கியமான தகுதிநிபந்தனையை அளிக்கிறார்:

அப்படியிருந்தும், நான் அறியாமல் அவிசுவாசத்தினாலே

இது ஒரு காரணமல்ல. பவுல் தன்னை குற்றமற்றவனாகக் கூறவில்லை.

அவரது அறியாமை குற்றத்திற்குரியதாக இருந்தது. அவர் மிகவும் நன்றாக அறிந்திருந்த வேதவாக்கியங்கள் இயேசுவை சுட்டிக்காட்டியிருந்தன (**லூக்கா 24:44**), மேலும் ஸ்தேவானின் மரணத்தின் சாட்சி அவரை சவால் செய்திருந்தது—“கர்த்தாவே, இந்த பாவத்தை அவர்கள்மேல் சுமத்தாதிரும்” (**அப்போஸ்தலருடைய நடப்புகள் 7:60**) என்ற



ஜெபம் அவருடைய மனசாட்சியில்
எதிரொலித்திருக்கும்.

ஆனால் அவரது அவிசுவாசம்
உண்மையானதாக இருந்தது. அவருடைய
இருதயத்தின் கண்கள் இன்னும் பரிசுத்த
ஆவியானவரால் திறக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

இங்குள்ள உபதேச வேறுபாடு,
அறிந்துகொண்டே செய்யப்படும்
பாவங்களுக்கும் (மனசாட்சி மற்றும்
வெளிப்பாட்டின் முழு வெளிச்சத்தில்)
உண்மையான ஆவிக்குரிய
குருட்டுத்தன்மையின் இருளில் செய்யப்படும்
பாவங்களுக்கும் இடையிலானதாகும்.

புதிய உடன்படிக்கை அறியாமையில்
குற்றத்தை நீக்குவதில்லை (**ரோமர் 1:20** சிறப்பு
வெளிப்பாடு இல்லாதவர்களும் பொறுப்புக்
கூறத்தக்க போதுமான வெளிச்சத்தைக்
கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறது),
ஆனால் குற்றத்தின் அளவு கிடைக்கும்
வெளிச்சத்தின் அளவுடன் தொடர்புடையது
என்பதை அது ஏற்றுக்கொள்கிறது.

இயேசு தாமே இந்த வேறுபாட்டைக் காட்டினார்.



லூக்கா 12:47-48, தன் எஜமானுடைய
சித்தத்தை அறிந்தும்
ஆயத்தமாயிராமலும், அவனுடைய
சித்தத்தின்படி செய்யாமலும் இருந்த
ஊழியக்காரன் அநேக அடிகள்
அடிக்கப்படுவான். 48.

அறியாதவனாயிருந்து, அடிகளுக்கு
ஏதுவானவைகளைச் செய்தவனோ சில
அடிகள் அடிக்கப்படுவான். எவனிடத்தில்
அதிகங் கொடுக்கப்படுகிறதோ
அவனிடத்தில் அதிகங் கேட்கப்படும்;
மனுஷர் எவனிடத்தில் அதிகமாய்
ஒப்புவிக்கிறார்களோ அவனிடத்தில்
அதிகமாய்க் கேட்பார்கள்.

பவுல் குற்றமில்லாதவராக இருந்ததால் சில
அடிகள் அடிக்கப்படவில்லை, மாறாக அவரது
பாவம், எவ்வளவு கடுமையானதாக இருந்தாலும்,
அவர் பின்னர் பெறப்போகும் உயிர்த்தெழுதலின்
வெளிப்பாட்டின் முழு வெளிச்சத்தில்
செய்யப்படவில்லை என்பதாலேயே.



B. பாவத்தைவிட மேலான இரக்கம்

வ13-ல் உள்ள முதன்மையான வார்த்தை, ஒரு பெரிய முரண்பாட்டு வார்த்தை: ஆனால் “இரக்கம் பெற்றேன்.”

இரக்கம்பெற்றேன்.

சுயகண்டனத்தின் மூன்று வார்த்தைகளுக்குப் பின், தேவ பதிலின் இந்த ஒரு வார்த்தை எல்லாவற்றையும் மாற்றிவிடுகிறது.

தூஷிக்கிறவன், துன்பப்படுத்துகிறவன், கொடுமை செய்கிறவன்—ஆனாலும் இரக்கம்.

எபேசியர் 2:1-5, அக்கிரமங்களினாலும் பாவங்களினாலும்

மரித்தவர்களாயிருந்த உங்களை உயிர்ப்பித்தார். 2. அவைகளில் நீங்கள் முற்காலத்திலே இவ்வுலக

வழக்கத்திற்கேற்றபடியாகவும், கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் இப்பொழுது கிரியைசெய்கிற

ஆகாயத்து அதிகாரப் பிரபுவாகிய ஆவிக் கேற்றபடியாகவும் நடந்துகொண்டீர்கள். 3.

அவர்களுக்குள்ளே நாமெல்லாரும்



முற்காலத்திலே நமது மாம்ச
இச்சையின்படியே நடந்து, நமது
மாம்சமும் மனசும் விரும்பினவைகளைச்
செய்து, சுபாவத்தினாலே
மற்றவர்களைப்போலக்
கோபாக்கினையின்
பிள்ளைகளாயிருந்தோம். 4. தேவனோ
இரக்கத்தில் ஐசுவரியமுள்ளவராய்
நம்மில் அன்புகூர்ந்த தம்முடைய மிகுந்த
அன்பினாலே, 5. அக்கிரமங்களில்
மரித்தவர்களாயிருந்த நம்மைக்
கிறிஸ்துவுடனேகூட உயிர்ப்பித்தார்;
கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்.

“பெற்றேன்” என்ற வார்த்தை செயப்பாட்டு
வினையாகும்.

பவுல் இரக்கத்தைப் பற்றிக்கொள்ளவில்லை,
அதைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

பவுல் அதைச் சம்பாதிக்கவில்லை, அது
அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது.

பவுல் அதைத் தேடவில்லை, ஆனால் அது
தமஸ்கு வழியில் அவரை கண்டுபிடித்தது.

இது தேவ இரக்கத்தின் குணாதிசயமாகும்.



இது தகுதியுள்ளவர்களுக்கான வெகுமதி அல்ல, மாறாக உபாயமற்றவர்களுக்கான வரம். தமஸ்கு வழியில் பவுலின் அனுபவம், ஒரு வகையில், ஒவ்வொரு மனந்திரும்புதலின் வியத்தகு வெளிப்பாடாகும்.

பாவி முற்றிலும் தவறான திசையில் செல்கிறான், தேவனுடைய வெளிச்சம் அவனை அவனது பாதையில் நிறுத்துகிறது, இரக்கம் அவனது வாழ்க்கையின் திசையை மாற்றுகிறது.

C. கிருபையின் பரிபூரணம்

வ14, நம்முடைய கர்த்தரின் கிருபை கிறிஸ்து இயேசுவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தோடும் அன்போடுங்கூட என்னிடத்தில் பரிபூரணமாய்ப் பெருகிறது.

இரக்கத்திற்குத் தகுதிகூட்டும் பரிமாணத்தைச் சேர்க்கிறது.

கிரேக்க வார்த்தையான "hyperpleonazo" என்பது பவுல் இந்த சந்தர்ப்பத்திற்காக உருவாக்கியிருக்கக்கூடிய ஒரு சொல்—"hyper" (எல்லா அளவீட்டையும் மிஞ்சி) மற்றும் "pleonazo" (பெருகுதல்) என்பதை இணைக்கிறது. இந்த



கருத்துக்கு போதுமான ஆங்கில வார்த்தை இல்லை.

ESV மொழிபெயர்ப்பு “பெருகிற்று” எனப் பயன்படுத்துகிறது.

NIV மொழிபெயர்ப்பு “பரிபூரணமாய் ஊற்றப்பட்டது” எனப் பயன்படுத்துகிறது.

பிலிப்ஸ் மொழிபெயர்ப்பு “கிருபை என்மேல் பிரகாசமாய் வெளிப்பட்டது” எனக் கூறுகிறது.

பவுலுக்கு வந்த கிருபை அவரது பாவத்தை வெறுமனே மூடவில்லை, அவரது குணாதிசயத்தையே மாற்றியது.

அது விசுவாசத்துடன் (பவுலுக்கு முன்பு இல்லாத, கிறிஸ்துவை நம்பும் திறன்) மற்றும் அன்புடன் (முன்பு அவரில் போலியாக இருந்த, தேவனிடம் உண்மையான பக்தியை விட மத வைராக்கியத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அகாப்பே அன்பு) வந்தது.

தேவனுடைய கிருபை வெறுமனே மன்னிக்கவில்லை, அது விளைவை உருவாக்குகிறது.

தேவனுடைய கிருபை வெறுமனே மன்னிக்கவில்லை, அது மாற்றுகிறது.



கிருபை மன்னிப்பில் நிற்காமல்—ஒரு புதிய மனுஷனை உருவாக்கும் வரை தொடர்ந்து கிரியை செய்ததால், பவுல் கிறிஸ்துவின் விரோதியிலிருந்து கிறிஸ்துவின் அடிமையாக மாறினார்.

2 கொரிந்தியர் 5:17, இப்படியிருக்க, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் புதுச்சிருஷ்டியாயிருக்கிறான்; பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின.

V. பவுலின் சாட்சியில் உள்ள உபதேச கருப்பொருள்கள்

A. மனந்திரும்புதலில் கிருபையின் சர்வவல்லமை

பவுலின் மனந்திரும்புதல் தேவ கிருபையின் சர்வவல்லமையை தவறாகக் கருத முடியாத வார்த்தைகளில் விளக்குகிறது.

அவர் தேவனைத் தேடவில்லை, தேவனுக்கு எதிராகச் சண்டையிட்டார்.

அவர் சுவிசேஷத்திற்குத் திறந்திருக்கவில்லை, வலிமையாக அதை எதிர்த்தார்.



தேவன் தலையிட்டபோது அவர் முற்றிலும் தவறான திசையில் சென்றுகொண்டிருந்தார்.

இது தான் தேடியதை இறுதியாக கண்டுபிடித்த ஒரு உணர்வுள்ள மத தேடுபவனின் சாட்சியல்ல. இது தன்னால் எதிர்க்க முடியாத ஒரு வல்லமையால் கைது செய்யப்பட்டு, ஆயுதம் நீக்கப்பட்டு, மாற்றப்பட்ட ஒரு விரோத கலகக்காரனின் சாட்சியாகும்.

இதனாலேயே பவுல் தன் நிருபங்கள் முழுவதிலும் இரட்சிப்பு முற்றிலும் கிருபையினாலேயே என்று மிகவும் உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

ஏனெனில் அவரது சொந்த அனுபவம் அதை எந்த சாத்தியமான வாதத்திற்கும் அப்பாற்பட்டு நிரூபித்தது. அவரது குணாதிசயத்திலோ அல்லது நடத்தையிலோ தேவ தயவை ஈர்க்கக்கூடிய எதுவும் இருந்ததில்லை.

மாறாக, திருச்சபையை அழிக்க தன் வல்லமையில் இருந்த அனைத்தையும் அவர் செய்திருந்தார்.

கிருபை அவரை எட்டமுடிந்தால், கிருபை யாரையும் எட்டமுடியும்.



இரக்கம் பாவிகளின் பிரதானியிடம் வந்திருந்தால், தேவனுடைய கிருபைக்கு மிகப் பெரிய பாவமோ, மிகக் கடினமான இருதயமோ, மிக அதிகமான கலகமோ இல்லை.

B. சுவிசேஷத்தின் ஆதாரமாக புதிய சிருஷ்டி

பவுலின் மாற்றப்பட்ட வாழ்க்கை இங்கே வெறும் தனிப்பட்ட சாட்சியாக மட்டுமல்ல, உபதேச ஆதாரமாகவும் முன்வைக்கப்படுகிறது.

வ16-ல் அவர் சொல்கிறார், அவரை மாற்றியதில் தேவனுடைய நோக்கம், பின்னர் விசுவாசிக்கப்போகும் அனைவருக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக, ஒரு உதாரணமாக, ஒரு திருஷ்டாந்தமாக கிறிஸ்துவின் நீடிய பொறுமையை வெளிக்காட்டுவதே.

பவுலின் வாழ்க்கை ஒரு நிரூபணப் பொருள், கிருபை என்ன செய்கிறது என்பதன் ஒரு காட்சிப்பொருள், அதற்குப் பின் வரும் ஒவ்வொரு சந்ததியின் போதனைக்காகவும் உற்சாகத்திற்காகவும் பகிரங்க காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.



இது ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தன் சொந்த சாட்சியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது.

உங்கள் மாற்றப்பட்ட வாழ்க்கை வெறும் தனிப்பட்ட நன்மை மட்டுமல்ல. அது சுவிசேஷத்தின் வல்லமையின் பகிரங்க நிரூபணமாகும். கிறிஸ்துவுக்கு முன் உங்களை அறிந்திருந்தவர்கள் நீங்கள் என்ன ஆனீர்கள் என்று பார்க்கும்போது, அவர்கள் சுவிசேஷத்திற்கான ஆதாரத்தைப் பார்க்கிறார்கள்.

உங்கள் திருமணம் குணமாகும்போது, உங்கள் பழக்கவழக்கம் உடைக்கப்படும்போது, உங்கள் குணாதிசயம் மாற்றப்படும்போது—இவை வெறும் தனிப்பட்ட வெற்றிகள் மட்டுமல்ல, தேவனுடைய கிருபையின் யதார்த்தத்திற்கும் வல்லமைக்கும் ஆதாரங்களாகும்.



VI. பவுலின் சாட்சியில் தெரிந்துகொள்ளுதலின் உபதேசம்

A. உலகத்தோற்றத்திற்கு முன் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டது

பவுலின் மனந்திரும்புதல் இறுதியாக தன் இலக்கைக் கண்டுபிடித்த ஒரு ஆவிக்குரிய தேடலின் விளைவல்ல. அது பவுலின் பிறப்பிற்கும், அவரது பாவத்திற்கும், உலகத்தின் சிருஷ்டிக்கும் முன்பே இருந்த ஒரு தெரிந்துகொள்ளுதலின் செயற்பாடு.

எபேசியர் 1:4, தமக்குமுன்பாக நாம் அன்பில் பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களுமாயிருப்பதற்கு, அவர் உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே,

பவுல் அதற்குத் தகுதியுள்ளவராக இருந்ததாலோ, அதைத் தேடியதாலோ, அதனுடன் கூட்டுறவு செய்ததாலோ மனந்திரும்பவில்லை. காலம் தொடங்குவதற்கு முன்பே கிறிஸ்துவில்



தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதால்
மனந்திரும்பினார்.

அவர்

பவுல் **ரோமர் 9-11** மற்றும் **எபேசியர் 1-3**-ல் மிக முழுமையாக வளர்க்கும் இந்த உபதேசம், போஷண யதார்த்தத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட சுருக்கமான முன்குறிப்பு அல்ல.

பவுலுக்கு, இது அசைக்கமுடியாத பாதுகாப்பின் மூலமாகும்.

“தேவன் நான் இருக்கும் முன்பே என்னைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தால், நான் உண்டானதற்குப் பின் என் செயல்பாட்டைச் சார்ந்தது என் இரட்சிப்பு அல்ல.”

ரோமர் 8:29-30, தம்முடைய குமாரன் அநேக சகோதரருக்குள்ளே முதற்பேறானவராயிருக்கும் பொருட்டு, தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன்குறித்திருக்கிறார்; 30. எவர்களை முன்குறித்தாரோ அவர்களை அழைத்துமிருக்கிறார்; எவர்களை அழைத்தாரோ அவர்களை



**நீதிமான்களாக்கியுமிருக்கிறார்;
எவர்களை நீதிமான்களாக்கினாரோ
அவர்களை
மகிமைப்படுத்தியுமிருக்கிறார்.**

பவுல் இரட்சிப்பின் தங்கச் சங்கிலியை முன்னறிதலிலிருந்து முன்குறிப்பு வழியாகவும், அழைப்பு வழியாகவும், நீதிமான்களாக்கல் வழியாகவும் மகிமைப்படுத்துதல் வரை வரைந்து காட்டுகிறார், ஒவ்வொரு இணைப்பும் பாதுகாப்பானது, ஏனெனில் ஒவ்வொரு இணைப்பும் தேவனால் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆவிக்குரிய பாதுகாப்பிற்கு கூடுதல் தேவைகளை—சிறப்பு அறிவு, வம்சாவளித் தொடர்பு, மறைவான ஆரம்ப நிலைப்படுத்துதல்—திணித்த கள்ள போதகர்களால் சூழப்பட்டிருந்த தீமோத்தேயுவுக்கு, தெரிந்துகொள்ளாததின் உபதேசம் ஒரு விடுதலையளிக்கும் போஷண ஆயுதமாக இருந்தது.

“அவர்கள் வழங்குவது உங்களுக்குத் தேவையில்லை.”



“உங்கள் பாதுகாப்பு, உலகம் தொடங்குவதற்கு முன்பே உங்களைத் தெரிந்துகொண்டவரில் உள்ளது.”

அவரது தெரிந்துகொள்ளும் அன்பே நீங்கள் நிற்கும் அஸ்திபாரம், அது உங்கள் செயல்பாட்டோடோ அல்லது அவர்களது ஊகங்களோடோ மாறுவதில்லை.

B. தெரிந்துகொள்ளுதல் ஸ்தோத்திரப் பாராட்டாக

தெரிந்துகொள்ளுதலின் உபதேசத்திற்கு பவுலின் சிறப்பியல்பான பதில், அறிவுசார் திருப்தி அல்ல, ஆராதனையே.

அவரது நிருபங்கள் அனைத்திலும் தெரிந்துகொள்ளுதலின் மிக முழுமையான விவரிப்பை உள்ளடக்கிய, இஸ்ரவேலையும் புறஜாதியாரையும் பற்றிய பெரிய பகுதியின் முடிவில், ஸ்தோத்திரப் பாராட்டாக வெடிக்கிறார்.

**ரோமர் 11:33-36, ஆ! தேவனுடைய
ஐசுவரியம், ஞானம், அறிவு
என்பவைகளின் ஆழம்
எவ்வளவாயிருக்கிறது! அவருடைய**



நியாயத்தீர்ப்புகள்

அளவிடப்படாதவைகள், அவருடைய
வழிகள் ஆராயப்படாதவைகள்! 34.
கர்த்தருடைய சிந்தையை அறிந்தவன்
யார்? அவருக்கு ஆலோசனைக்
காரனாயிருந்தவன் யார்? 35. தனக்குப்
பதில் கிடைக்கும்படிக்கு முந்தி அவருக்கு
ஒன்றைக் கொடுத்தவன் யார்? 36.
சகலமும் அவராலும் அவர் மூலமாயும்
அவருக்காகவும் இருக்கிறது; அவருக்கே
என்றென்றைக்கும்
மகிமையுண்டாவதாக. ஆமென்.

ஸ்தோத்திரப் பாராட்டுக்கு வழிநடத்தும்
உபதேசமே சரியாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட
உபதேசமாகும்.

எபேசுவிிலிருந்த கள்ள போதகர்கள், தங்கள்
விரிவான வம்சாவளிகளுடனும்
ஊகங்களுடனும், ஆவிக்குரிய ஆதாயத்திற்காக
அறிவைத் தொடர்ந்தனர்.

பவுல் தேவனுடைய மகிமைக்காக அறிவைத்
தொடர்கிறார்.

இந்த வேறுபாடே எல்லாமாகும்.



சுய முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்யப்படும் உபதேசம் பெருமையையும் வாதத்தையும் உருவாக்குகிறது.

தேவனுடைய மகிமைக்காகச் செய்யப்படும் உபதேசம் ஆராதனையையும் அன்பையும் உருவாக்குகிறது.

இதனாலேயே பவுல் ஒரு அதிகாரத்தில், கவனமான உபதேச போதனையிலிருந்து (1 **தீமோத்தேயு 1:1-11**) தன்னுடைய சொந்த சாட்சி வழியாக (1:12-16) ஸ்தோத்திரப் பாராட்டுக்கு (1:17) எந்த முறிவும் இல்லாமல் நகர முடிகிறது. பவுலுக்கு, உபதேசமும் ஸ்தோத்திரப் பாராட்டும் ஒரே இயக்கமாகும்.

VII. இரக்கமும் விழுந்த தலைவர்களின் போஷண பராமரிப்பும்.

A. இரக்கத்தின் மீட்பு நோக்கம்

பவுல் பெற்ற இரக்கம்—“இரக்கம் பெற்றேன்”— ஊழியத்தில் தோற்றுப்போனவர்களை திருச்சபை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்பதற்கு நேரடி தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது.



பவுல் வெறுமனே மன்னிக்கப்பட்டு புதிதாகக்
கட்டமைத்துக்கொள்ள விடப்படவில்லை. அவர்
மன்னிக்கப்பட்டு, அழைக்கப்பட்டு,
தகுதிபடுத்தப்பட்டு, அப்போஸ்தலிக்க
காலத்தின் மிகக் கடினமான ஊழியத்திற்கு
அனுப்பப்பட்டார்.

தேவனுடைய இரக்கம் அவரது கடந்த காலத்தை
வெறுமனே மூடவில்லை, அவரது
எதிர்காலத்தையே திசைமாற்றியது.

இந்த முறை, விழுந்த தலைவர்களை திருச்சபை
எப்படி கையாள வேண்டும் என்பதற்கு
தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது.

1 கொரிந்தியர் 5:5 மற்றும் **2 கொரிந்தியர் 2:6-8**-ல் உள்ள ஒழுங்குபடுத்தல் பகுதி இணைந்து
இந்த நியமத்தை நிலைநிறுத்துகின்றன:
மனந்திரும்புதலை உருவாக்க
ஒழுங்குபடுத்துதல், பின்பு அன்பின்
சமூகத்திற்கு மீட்பு.

ஒருபோதும் ஒழுங்குபடுத்தாத திருச்சபை
பாவத்தை அனுமதிக்கிறது.

ஒழுங்குபடுத்துகிறது ஆனால் ஒருபோதும் மீட்பு
அளிக்காத திருச்சபை, பவுல் அனுபவித்து



விவரிக்கும் தேவனுடைய இரக்கத்திற்கு முரணானது.

1 தீமோத்தேயு 3:1-7 மற்றும் **தீத்து 1:5-9**-ல் உள்ள தகுதிநிபந்தனை—குற்றமற்றவனாய், ஒரு மனைவியின் புருஷனாய், தன் வீட்டை நன்றாக நிர்வகிக்கிறவனாய்—ஊழியத் தலைமைக்கான நியமனத்திற்கான தரநிலைகளை நிலைநிறுத்துகிறது.

இந்த தரநிலைகள் மனந்திரும்புதலாலும் மீட்பாலும் தானாக விலக்கப்படுவதில்லை. அவை பகிரங்க தலைமையில் இருப்பவர்களுக்கான தொடர்ச்சியான தேவைகளாகும்.

ஆனால் தேவனுடைய இரக்கம் மீட்படைந்த நபரை தேவனுக்கு முன்பாக குறைந்த நிலைக்கு மட்டுப்படுத்துவதில்லை. அது, சில நேரங்களில், அவர்கள் திரும்பச் செல்லக்கூடிய பகிரங்க ஊழியத்தின் வடிவத்தை மட்டுப்படுத்துகிறது. பிரசங்க பீடத்தை விட ஊழியம் செய்ய அதிக வழிகள் உள்ளன.



B. இரக்கத்திற்கான சூழலாக ஒப்புரவாக்குதலின் ஊழியம்

2 கொரிந்தியர் 5:18-20 சவிசேஷத்தை
ஒப்புரவாக்குதலின் ஊழியமாக விவரிக்கிறது.

2 கொரிந்தியர் 5:18-20, இவையெல்லாம்
தேவனாலே உண்டாயிருக்கிறது; அவர்
இயேசுகிறிஸ்துவைக்கொண்டு நம்மைத்
தம்மோடே ஒப்புரவாக்கி,
ஒப்புரவாக்குதலின் ஊழியத்தை
எங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். 19.
அதென்னவெனில், தேவன்
உலகத்தாருடைய பாவங்களை
எண்ணாமல், கிறிஸ்துவுக்குள்
அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கி,
ஒப்புரவாக்குதலின் உபதேசத்தை
எங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தார். 20.
ஆனபடியினாலே, தேவனானவர்
எங்களைக்கொண்டு
புத்திசொல்லுகிறது போல, நாங்கள்
கிறிஸ்துவுக்காக
ஸ்தானாபதிகளாயிருந்து, தேவனோடே
ஒப்புரவாகுங்கள் என்று,



கிறிஸ்துவினிமித்தம் உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

சுவிசேஷ சமூகம் என்பது, தகுதியில்லாத இரக்கத்தைப் பெற்று, கலகத்தின் நிலைகளிலிருந்து குமாரத்துவம் மற்றும் ஊழியத்தின் நிலைகளுக்கு மீட்படைந்த ஒப்புரவாகிய மக்களின் சமூகமாகும்.

இது திருச்சபையின் பண்பாட்டை வடிவமைக்கிறது.

இரக்கத்திற்கான தன் கூட்டு தேவையின் ஆழத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் திருச்சபை, கிருபையின் பண்பாட்டால் அடையாளம் காணப்படும்:

- நியாயந்தீர்ப்பதில் தாமதமாய்,
- மீட்பளிப்பதில் விரைவாய்,
- எந்த ஒரு அங்கத்தினரின் இப்போதைய ஒழுக்கத் தோல்வியையும் இறுதி வார்த்தையாகக் கருதாமல்.

பாவம் முக்கியமில்லை என்பதால் அல்ல—**வ9-10**-ல் உள்ள பவுலின் பாவங்களின் பட்டியல் அவர் அதை எவ்வளவு தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்கிறார் என்பதை நிரூபிக்கிறது—



மாறாக இரக்கம் பாவத்தை விட
வல்லமையுள்ளது என்பதாலும்,
மீட்கப்பட்டவர்களின் சமூகம் அந்த
நம்பிக்கையின் மேல் தன் வாழ்க்கையை
ஒப்படைத்த சமூகம் என்பதாலுமே.

VIII. கிருபையின் மாற்றும் வல்லமை—உபதேச தொகுப்பு

**A. நீதிமான்களாக்கல்,
பரிசுத்தமாக்கல், மற்றும்
மகிமைப்படுத்துதல்**

1 தீமோத்தேயு 1:12-14-ல் உள்ள பவுலின் சாட்சி
இரட்சிப்பின் ஒழுங்கின் சுருக்கமான
விவரணையாகும்.

அவர் அழைக்கப்பட்டார் (**வ12**, “என்னைப்
பலப்படுத்துகிறவர், என்னை ஊழியத்திற்கு
ஏற்படுத்தினவர்”), நீதிமான்களாக்கப்பட்டார்
(“இரக்கம் பெற்றேன்,” **வ13**), மற்றும்
பரிசுத்தமாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்
(“கிறிஸ்து இயேசுவின்மேலுள்ள
விசுவாசத்தோடும் அன்போடுங்கூட வந்த
கிருபை,” **வ14**).



அவரது வாழ்க்கையின் பாதை, நித்திய ஜீவனுக்காக விசுவாசிக்கும் அனைவருக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக **வ16**-ல் அவர் விவரிக்கும் மகிமைப்படுத்துதலை நோக்கிச் சட்டுகிறது.

நீதிமான்களாக்கல் என்பது, கிறிஸ்துவின் சுமத்தப்பட்ட நீதியின் அடிப்படையில் பாவி தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக நிற்கிறான் என்ற உடனடி சட்டநீதியான பிரகடனமாகும்.

அது ஒரு செயல்முறை அல்ல, ஒரு தீர்ப்பு.

ரோமர் 5:1, இவ்விதமாக, நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துமூலமாய் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்.

முடிக்கப்பட்ட ஒரு கடந்த கால செயல்.

பரிசுத்தமாக்கல் என்பது, நீதிமான்களாக்கப்பட்ட பாவி படிப்படியாக கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு ஒப்பாக்கப்படும் தொடர்ச்சியான செயல்முறையாகும்.

ரோமர் 8:29, தம்முடைய குமாரன் அநேக சகோதரருக்குள்ளே



முதற்பேறானவராயிருக்கும் பொருட்டு,
தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ
அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய
சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு
முன்குறித்திருக்கிறார்;

அது இந்த வாழ்க்கையில்
முடிக்கப்படுவதில்லை. அது ஒரு வாழ்நாள்
முழுவதுமான கிரியை.

மகிமைப்படுத்துதல் இறுதி செயல்.
நீதிமான்களாக்கலும் பரிசுத்தமாக்கலும்
ஒன்றுசேர்ந்து நோக்கிச் செல்லும் இலக்கான,
கிறிஸ்துவின் சாயலின் பரிபூரணத்திற்கு
விசுவாசியின் உயிர்த்தெழுதலும் முழுமையான
மாற்றமும் ஆகும்.

பவுலின் சாட்சி இந்த மூன்றையும்
உள்ளடக்குகிறது.

அவர் தமஸ்கு வழியில்
நீதிமான்களாக்கப்பட்டார்.

அவர் பல தசாப்தங்களான கஷ்டம், ஜெபம்,
மற்றும் ஊழியம் மூலம் படிப்படியாக
பரிசுத்தமாக்கப்பட்டார்.



கிறிஸ்து திரும்பி வரும்போது அவர் மகிமைப்படுத்தப்படுவார்.

பயணத்தின் ஒவ்வொரு அடியும் தகுதியினால் அல்ல, கிருபையினாலேயே.

- கிருபை இரட்சிக்கிறது.
- கிருபை காப்பாற்றுகிறது.
- கிருபை பூரணப்படுத்தும்.

B. புதிய சிருஷ்டியும் அதன் தாக்கங்களும்

2 கொரிந்தியர் 5:17, இப்படியிருக்க, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் புதுச்சிருஷ்டியாயிருக்கிறான்; பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின.

இது பவுலின் சாட்சி நிரூபிக்கும் அனைத்தின் உபதேச சுருக்கமாகும்.

புதிய சிருஷ்டி என்பது ஒழுக்கரீதியான புத்தாக்கம் அல்ல, மாறாக இருப்புசார் மாற்றமாகும்.

கிறிஸ்துவில் இருக்கும் நபருக்கு ஒரு புதிய இயல்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது (2 பேதுரு 1:4),



ஒரு புதிய ஆவியால் உட்குடியிருக்கப்படுகிறார் (எசேக்கியேல் 36:26-27—“புதிய இருதயத்தையும் உங்களுக்குக் கொடுத்து, புதிய ஆவியையும் உங்களுக்குள் அளிப்பேன்”),

ஒரு புதிய உடன்படிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார் (எபிரெயர் 8:6), மற்றும்

ஒரு புதிய அடையாளம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது (கலாத்தியர் 2:20—“பின்னும் நான் அல்ல, கிறிஸ்துவே என்னில் பிழைக்கிறார்”).

இந்த புதிய சிருஷ்டி யதார்த்தமே எபேசுவில் தீமோத்தேயுவின் அதிகாரத்தின் அடிப்படை. அவர் ஒரு பிரபல அப்போஸ்தலனின் புத்திசாலி இளம் பாதுகாவலனாக சபைக்கு முன்பாக நிற்கவில்லை.

அவர் கிறிஸ்துவில் ஒரு புதிய சிருஷ்டியாக, விசுவாசத்தில் ஒரு உண்மையான குமாரனாக, தான் பிரசங்கிக்கப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட சுவிசேஷத்தின் மாற்றும் வல்லமையின் உயிருள்ள உருவமாக நிற்கிறார்.

அவரது இருப்பே சுவிசேஷத்தின் சத்தியத்திற்கான ஒரு வாதமாகும். கள்ள போதகர்கள் விரிவான உபதேசத்தை வழங்க முடியும்.



தீமோத்தேயு மாற்றப்பட்ட வாழ்க்கையை
வழங்க முடியும். இறுதியில், வாழ்க்கையே
எப்போதும் அதிக ஈர்க்கக்கூடிய வாதமாகும்.

முடிவுரை: இருதயத்திற்கான ஒரு கதை

1970-களில், வர்ஜீனியாவின் லோர்டன் என்ற
இடத்தில் உள்ள மிக உயர் பாதுகாப்புள்ள
சிறையில், ஆயுதம் தாங்கிய கொள்ளையும்
கொலையும் செய்ததற்காக இரண்டு வாழ்நாள்
தண்டனைகளை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த
ஹரோல்ட் மாரிஸ் என்ற மனிதன் ஒருவன்
இருந்தான். அவன் வறுமையில் வளர்ந்து,
குற்றத்தில் அவனை ஆழமாகச் செலுத்திய
தேர்வுகளை மேற்கொண்டு, இறுதியில் மனித
உயிரை பறித்த செயல்களைச் செய்தான். எந்த
அளவுகோலிலும், ஹரோல்ட் மாரிஸ் மீட்புக்கு
அப்பாற்பட்டவனாக இருந்தான்.

1973-ல், ஒரு தன்னார்வலர் வேதாகம படிப்புடன்
லோர்டன் சிறைக்கு வந்தார். ஹரோல்ட் மத
ஆர்வத்தால் அல்ல, அது நாளின் சலிப்பை
உடைத்ததால் அதில் கூடினான்.

அவன் கேட்டது **1 தீமோத்தேயு 1:15**: “பாவிகளை
இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார்



என்கிற வார்த்தை உண்மையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமுமானது; அவர்களில் பிரதான பாவி நான்.”

அந்த தன்னார்வலர் பவுலின் கடந்த காலத்தை— துன்பப்படுத்துதல், வன்முறை, தூஷணம்— விளக்கினார். பின்பு அவர் சொன்னார்: “பாவிகளின் பிரதானி. அதற்காகவே இயேசு வந்தார்.”

ஹரோல்ட் மாரிஸ் பின்னர் சொன்னான்: “நான் செய்த எல்லாவற்றையும் நினைத்தேன். நான் அழித்த குடும்பங்களை நினைத்தேன். நான் பறித்த இரண்டு உயிர்களை நினைத்தேன். என் வாழ்க்கையில் முதன்முறையாக, தேவன் மேல் கோபம் கொள்ளவில்லை.”

“நான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக உணர்ந்தேன். நான் பாவிகளின் பிரதானியாக இருந்தேன். கிறிஸ்து பாவிகளின் பிரதானிக்காக வந்தார். நான் அந்த சிறைக் கூடத்திலேயே, அவர் என்னை நான் அவரிடமிருந்து ஓடியதைவிட நீண்ட காலமாகத் தேடிக்கொண்டிருந்தார் என்ற முழு உறுதியுடன் அவரை ஏற்றுக்கொண்டேன்.”

ஹரோல்ட் மாரிஸ் 1975-ல் பரோலில் விடுவிக்கப்பட்டான். அவன் ஒரு எழுத்தாளராகவும், பேச்சாளராகவும், சிறைச்



சீர்திருத்தத்திற்கும் இளைஞர்
வழிகாட்டுதலுக்கும் ஆதரவாளராகவும்
மாறினான்.

அவன் நூற்றுக்கணக்கான உயர்நிலைப்
பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில், சிறைகளில்
பேசினான். அவனது சாட்சி ஆயிரக்கணக்கான
இளைஞர்களை அவன் மேற்கொண்ட
பாதையிலிருந்து விலக்கி வழிநடத்தியது.
இளைஞர் நீதி அமைப்பில் மாற்றங்களுக்கு
வாதிட அமெரிக்க காங்கிரஸ் முன்
தோன்றினான்.

அவன் பல புத்தகங்களை இணைந்து
எழுதினான்.

அவன் அமெரிக்கா முழுவதும் உள்ள
சிறைகளை மாற்றிய திட்டங்களை
நிறுவினான்.

ஒரு பத்திரிகையாளர் அவனிடம் தன்
வாழ்க்கை வீணாகிவிட்டதாக உணர்கிறானா
என்று ஒரு முறை கேட்டார்.

அவன் பதிலளித்தான்: "ஒரு பகுதியை நான்
வீணாக்கினேன். ஆனால் தேவன் தான் மீட்பதை
வீணாக்குவதில்லை. பாவிகளின் பிரதானி
கிருபையின் பிரதான காட்சிப்பொருளாக
மாறினான். பவுல் மாற்றப்பட்ட விதத்திலும்,
நான் மாற்றப்பட்ட விதத்திலும் ஒரு மனிதன்



மாற்றப்பட முடியுமானால், இன்று வாழும் எவரும் இயேசு கிறிஸ்துவின் எட்டுக்கு அப்பாற்பட்டவர் இல்லை. ஒருவரும் இல்லை.”

1 தீமோத்தேயு 1:12-14-ல் உள்ள பவுலின் சாட்சி இதையே அறிவிக்கிறது. வெறும் ஒரு மனிதனின் மனந்திரும்புதலின் கதை மட்டுமல்ல. மாறாக, தேவனுடைய கிருபை மிகக் கொடிய பாவிகளுக்கும், மிகப் பெரிய கலகக்காரர்களுக்கும், மிகக் கடினமான இருதயங்களுக்கும் போதுமானது என்ற நிரந்தரமான, உலகளாவிய சாட்சி. நீங்கள் ஒருபோதும் மிக தூரமாக இல்லை. நீங்கள் ஒருபோதும் மிக அதிகமாகச் செய்யவில்லை. பாவிகளின் பிரதானியே கிறிஸ்து இரட்சிக்க வந்த நபராக இருக்கிறார்.

அன்றாட வாழ்க்கைக்கான பயிற்சி

இந்த வாரம் முப்பது நிமிடங்கள் ஒதுக்கி உங்கள் சாட்சியை மூன்று பகுதிகளில் எழுதுங்கள்: கிறிஸ்துவுக்கு முன் நீங்கள் யாராக இருந்தீர்கள், நீங்கள் எப்படி விசுவாசத்திற்கு வந்தீர்கள், மற்றும் அவரது கிருபையால் நீங்கள் யாராக மாறிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் பாவத்தின் ஆழத்தைப் பற்றி நேர்மையாக



இருங்கள்—அதில் புரண்டு கிடக்க அல்ல, கிருபையை மேன்மைப்படுத்த.

பவுலின் நன்றியுணர்வு ஆசீர்வாதங்களை மட்டும் நோக்கி அல்ல, ஒரு ஆளுமையை நோக்கியே செலுத்தப்பட்டது. இந்த வாரம் உங்கள் ஜெபங்களில், அவர் உங்களை அழைத்த வேலைக்காக உங்களைப் பலப்படுத்தியதற்காக குறிப்பாக கிறிஸ்து இயேசுவுக்கு நன்றி செலுத்த குறைந்தபட்சம் ஐந்து நிமிடங்கள் செலவிடுங்கள்.

தேவனிடமிருந்து எட்டமுடியாத அளவு தூரமாக இருப்பதாகத் தோன்றும் ஒருவரை உங்கள் வாழ்க்கையில் அடையாளம் காணுங்கள். பவுலை உங்கள் குறிப்பாக வைத்து, இந்த வாரம் தினமும் அவர்களுக்காக ஜெபியுங்கள்: கிருபை பாவிகளின் பிரதானியை எட்டியிருந்தால், அது அவர்களையும் எட்டும்.

எபேசியர் 2:1-10-ஐ தியானியுங்கள். வசனம் 4-ல் உள்ள திருப்புமுனையைக் குறித்துக்கொள்ளுங்கள்: “தேவனோ.” உங்கள் தனிப்பட்ட “தேவனோ” தருணத்தை—தேவ இரக்கம் உங்கள் வாழ்க்கை எடுத்துக்கொண்டிருந்த திசையை குறுக்கிட்ட புள்ளியை—குறிப்பேட்டில் எழுதுங்கள்.



பவுல் தன் கடந்த காலத்தை வெட்கத்துடன் அல்ல, ஸ்தோத்திரப் பாராட்டுடன் அறிக்கை செய்தார். கிருபை எல்லா இடங்களையும் எட்டுகிறது என்ற உற்சாகம் தேவைப்படும் ஒருவருடன் உங்கள் “கிறிஸ்துவுக்கு முன்” கதையின் ஒரு அம்சத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வதைக் கருதுங்கள்.

கிரேக்க “hyperpleonazo” என்பது மிகைப் பெருகிய கிருபையைக் குறிக்கிறது. **ரோமர் 5:20**-ஐ வாசித்து, “பாவம் பெருகின இடத்தில், கிருபை அதிகமாய்ப் பெருகிற்று” என்பதன் அர்த்தத்தை குறிப்பேட்டில் எழுதுங்கள். இந்த வசனம் இன்று உங்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள குற்றவுணர்வின் குரலுக்கு பதிலளிக்கட்டும்.

2 கொரிந்தியர் 5:17 கிறிஸ்துவில் நாம் புதிய சிருஷ்டிகள் என்று அறிவிக்கிறது. கிறிஸ்துவுக்கு முந்தின உங்கள் வாழ்க்கையிலிருந்து இப்போது உங்கள் வாழ்க்கை உறுதியாக வேறுபடும் ஒரு குறிப்பிட்ட வழி என்ன? அந்த மாற்றத்திற்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தி, இந்த வாரம் அதை ஒருவருடன் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.